

Finansministeren (Hage): Hvorvidt en Mand i et bestemt givet Tilfælde kan siges at være fast ansat eller ej, er selvfølgelig noget, der kan være Genstand for Tvivl. Naar der er saadan Tvivl, har det Skøn, som er blevet udøvet fra Statens Side, været humant. Men at opstille en aldeles bestemt formuleret Regel for, i hvilke Tilfælde en Mand kan siges at være fast ansat og i hvilke ikke, er umuligt paa Grundlag af de Bestemmelser, der findes i denne Lov, eftersom der her er givet Adgang til, at selv daglønnede kunne blive betragtede som fast ansatte.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Paragraffer og dets Overgang til 3die Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Grundafstaaelse ved Randers Fjord.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 4725—28.)

Moestrup: Der kan vel neppe paa-regnes nogen stor, almindelig Interesse for den foreliggende Sag, der jo er af rent stedlig Natur. Det drejer sig om Afstaaelse af nogle Grunde ovre ved Randers Fjord. Forholdene ere jo saaledes, at Sejladsen ind til Randers har i mange Henseender ladet meget tilbage at ønske. Paa Grund af Byens Beliggenhed er Fjorden temmelig lang og paa sine Steder ogsaa meget smal, saaledes at det har voldt betydelige Vanskeligheder for Randers Havnevæsen at skaffe en nogenlunde god Sejlads ind til Byen. Det har derfor været nødvendigt for Havnevæsenet at lade Fjorden uddybe til en i Forhold til Fjordens Brede ret betydelig Dybde. Nu er der paa sine Steder, navnlig der, hvor Fjorden er aller-smallest, nogle Krumninger, som yderligere ere til Hindring for Sejladsen, og det paa-tænkes da ved det foreliggende Lovforslag at erhverve Ret til at ekspropriere nogle Grunde, saaledes at selve Sejlløbet foruden at blive uddybet tillige kan blive reguleret, saa at Sejladsen kunde blive nemmere. Det anføres i Anmærkningerne til Lovforslaget, at Byraadet har indgivet et

Andragende, hvori det har meddelt, at det ikke har været muligt at opnaa en mindelig Overenskomst med Lodsejerne om en saadan Grunderhvervelse. Nu tror jeg imidlertid, at det ikke saadan absolut fuldt ud kan siges. Saa vidt mig bekendt har Byraadet ikke indkaldt eller indbudt de vedkommende Lodsejere til et Møde, hvor der har kunnet forhandles mundtligt om Forholdene. Der har muligvis været skrevet ud til nogle Lodsejere enkeltvis, men et saadant almindeligt Møde, hvor man har kunnet forhandle mundtligt om Sagen, har ikke fundet Sted, og det forekommer mig derfor, at det neppe kan siges, at det har været umuligt at opnaa en mindelig Overenskomst. Imidlertid skal jeg ikke paa Forhaand i hvert Fald modsætte mig det foreliggende Lovforslag. Ganske vist ere de Arealer, det her drejer sig om, af en betydelig Værdi. De, der have færdedes ved Randers Fjord og Gudena, vide jo, at der ligger mange Tusinde Tdr. Land værdifulde Engstrækninger, og navnlig ere de Engarealer, der ligge langs med Randers Fjord, noget af det allerværdifuldeste af disse Engstrækninger. Og det er derfor ikke saa helt morsomt for de vedkommende Lodsejere, at der gives en Lov, hvorefter Randers Byraad faar Ret til at ekspropriere deres Ejendomme. Det havde været det heldigste, om et saadant Forhold havde kunnet ordnes ved mindelig Overenskomst, uden at Lovgivningsmaskineriet blev sat i Bevægelse. I alt Fald vil jeg haabe, at de Erstatninger, der fastsættes ved Ekspropriationen, virkelig svare til Ejendommens Værdi. Der er imidlertid en anden Side ved Sagen, som jeg ganske kort vil berøre, nemlig Bortskylningerne af Fjordbredden. Da der stadig sejler forholdsvis store Dampskibe ad Fjorden, sker der ret jævnlig Bortskylninger paa Fjordbredden, uden at Ejerne hidtil have opnaaet Erstatning. Hvorvidt de have søgt om en saadan, ved jeg ikke, men de have i alt Fald ingen faaet. Nu ere Lodsejerne noget betænkelige ved den Regulering af Fjordbredden, idet de ere bange for, at naar en Del af Jorden skæres bort, vil den tilbageblevne mere løse Jord blive mere udsat for Bortskylninger. Hvis der altsaa skal gives en saadan Lov, der paa en vis Maade kan kaldes en Slags Undertagelseslov, idet Randers Byraad ligefrem faar Ret til at ekspropriere Folks Ejendomme, kunde jeg ønske, at der samtidig gaves en Bestemmelse om, at Randers By skulde være forpligtet over for Lodsejerne